

MASTER NEGATIVE NUMBER

6003.57

திராவிட நாடு
மலர் 6, இதழ் 37
February 22, 1948

Record no. 1005

Tirāviṭa nāṭu

Malar 6, ital 37

February 22, 1948

Record no. 1005

சூராவோநாந்

விகி அனு 2 ஆண்டுசந்தா ரு 7 இலங்கை 15 சதம் மலாபநாடு 12 காசு

மலர் 6

22-2-48

இதழ் 37

அகராதியிலேயே கூடாது.

புதிய தமிழகத்தின் முதல் சீர்திருத்தம் சாதி யொழிப்பே.

அந்தணர், வீரர், வைசியர், தொண்டர், என்ற பாகுபாடு கூட எனக்கு உடன் பாடினேன். இப்படிப் பிரித்தே வேதகாலத்தில் வாழ்ந்த ஆரியர், பிறகு வருணபேதம் ஏற்படுத்தி, அது சாதியாகி, நாலுசாதி நாலாயிரம் சாதியாகி நமது நாட்டையே வாழ வொட்டாமல் அடித்தது. சாதி என்ற மொழியே இனி நமது அகராதியில் தேவை யில்லை.

சுத்தானந்த யாதியார்.

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113.

காதகர் வீசும் வலையில் வீழ்ந்தோர் கருத்து தெளிந்ததும் கதறுவர்

வர்—பிறகு—பிறகு.....மற்றது விடுவர்....." என்று எண்ணித், தையியும் பெற முயற்சித்தான்.

"உலகம் உள்ளவர்கள் உத்தரின் பெயர் திகைத்திருக்கும்" என்று ஒரு குரல் கேட்டது—ஆடுகளை ஒட்டிக் கொண்டு செல்பவனொருவன், பேசுகிறான், வேறொருவனிடம்.

உலகம் உள்ளவர்கள் அந்தவார்த்தைகள், மெலிதின் இருதயத்தைக் குத்தலாயின! எங்காவது ஒரு தனி யிடத்தில் உட்கார்ந்து, யாருட்காணாதுபடி இருந்து கொண்டு, கோவெனக் கதறிவெண்டு போலத் தொன்றிற்று—சாக்ரடஸ்! சாக்ரடஸ்! எங்கு! எவருடைய எண்ணத்திலு! ஆதென்ஸ் கெடுக்கும் உலவுகிறது. முதியவரின் முகத்தில் தோய்ந்திருந்த கவலையில், மாதரின் திகைப்பில், வாலிபரின் கோபமுதல் வையில், திருவர்களின் சோகமுதல் தில், சாக்ரடஸ்! மெலிதின் கண் களுக்கு, எங்கு நோக்கினும், சாக்ரடஸ் தெரியலாயிற்று. எப்படியும் பட்ட கோலத்தில்! "வைப்பக்கார! என்னைச் சாக்ரடஸ்தால் என்ன இலாபம் உனக்கு!" என்று தன்னை நோக்கிக் கேட்டுவிட்டுச் சிரிப்பது போன்ற கோலத்துடன், சாக்ரடஸ் தெரியலானார்.

ஆற்றிலே விழுந்து, அலுப்பு ஏற்படுவதோ, நீர்தியுள், கால கடுக்கும் அளவுக்கு, குன்றுகளின்மீது ஏறி இறங்கியுள், பார்த்தான்—களைத்துப் படுத்துகின்றவர்களைப் பற்றிப் படுத்தாக்கிடலாம் என்று முடிவிலில்லை. அனிடசைக் கண்டு பேசுவோர், என்று யோசித்தான்—அனிடசும் எதிர்ப்பட்டான்—பேசினான். ஆனால் மெலிதின் இருதயத்தை அனிடசுக்கு அனிடசும் பேசிக்கொண்டிருக்க மனம் இடம் தரவில்லை. ஏதோ அங்கு வேலை இருப்பதாகக் கூறி விட்டு, மேலும், பல இடங்களிலே சுற்றிக் கூறி அலைந்து கொண்டிருந்தான்—சாக்ரடசும், அவனைவிட்டு விலகாமல், கடலே சென்று, கேலிக்கு விலேபேசினான். "மெலிடஸ்! வெற்றியாருக்கு உயிர் இழந்த எணக்காய் உனக்கா? உயிர் இழந்த எணக்காய் என்று சாக்ரடஸ் கேட்பது பாலத் தோன்றிற்று.

"சாக்ரடஸ்! பிணமானான் நான்

பித்தன்—அவனைப்பற்றி என்னிக் பேசுகிறான் சிற்றத்துடன். கிழி, முத்தித் தருகிறான்—தந்துவிட்டுச் சொல்கிறான், "குழந்தை! அவ்வளவு காலம் செவ்வையிலே, ஏதே, நமது ஜனங்கள், அவசரப்பட்டு, சலகம் செய்த காத்தர்களின் விலையிலே வீழ்ந்து, இந்தக் காரியத்துக்கு உட்கையாக இருந்துவிட்டனர்.

"அவன் கண்களில் படக்கூடாது—ஆபத்து" என்று எண்ணிய மெலிடஸ் கள்ளன் போலப்படுகிறான். கொண்டான், ஒரு பழைய இடிந்துகொண்ட வீட்டிற்குள்.

"பாட்டி! அவருக்கு வயது எவ்வளவு?" —பாரோ கிறுவன் கேட்கிறான்.

"பழுவது, குழந்தை! எழுவது வயதாகுது. அவ்வளவு வயதான வரைத்தான் அப்பா! பாகிகள் சேர்ந்து சதிரெய்து, சாக்ரடஸ்தார் கள்—கிழிவி ஒருவன் பதில் கூறுகிறான்.

மெலிடஸ், விட்டிருந்த போக விலை, கல்லு மண்ணும் குவிந்து கிடந்தது—அதன்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டான்—உள்ளே போகப் பயிற்று.

"பாவம்! கிறுவர், என்ன செய்தாரா?"—கிறுவன் கேட்கிறான்.

"புத்தியோடு இருக்குப்படி ஜனங்களுக்கு உபதேசம் செய்துவந்தார். புரட்சிசெய்யவர்களைக் கண்டித்து வந்தார்." கிழிவி கூறினான்.

"நல்ல காரியத்தானே பாட்டி அது"—கபட்டற்ற உள்ளர், கிறுவனுக்கு, அவன் கேட்கிறான் அது போல்.

"பொல்லாதவர்களுக்கு நல்லகாரியம் செய்தவர்களைப்பார்த்தால், மனம் பொறுக்குமா? புற எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது, அதை அடித்துத் தின்னும் வல்லுறாப்பார், எப்படி இருக்கிறது!" கிழிவி பேசுகிறான்.

வெளியே சென்றுவிட வேண்டும் என்று எண்ணலானான் மெலிடஸ். "பாட்டி! நான் பெரியவனாகப் பிறகு, சாக்ரடஸ் தாத்தாவைக் கொன்ற காதகனைக் கண்டால், நிச்சயமாகக்

கொன்று போடுவேன்"—கிறுவன் பேசுகிறான் சிற்றத்துடன். கிழி, முத்தித் தருகிறான்—தந்துவிட்டுச் சொல்கிறான், "குழந்தை! அவ்வளவு காலம் செவ்வையிலே, ஏதே, நமது ஜனங்கள், அவசரப்பட்டு, சலகம் செய்த காத்தர்களின் விலையிலே வீழ்ந்து, இந்தக் காரியத்துக்கு உட்கையாக இருந்துவிட்டனர்.

மெலிடஸ், நான், அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டேன். பிண்டி, சுற்றி அலையலானான் பித்தன் போல.

மெலிடஸ், வீணாக விசாரத்தில் முழுகினான்—கொழை அவன்—காரியமோ வெற்றி சாராக முடிந்துவிட்டது—காரியம் எல்லாம் தன் பக்கம் நோக்கிக்கொண்டு, கிரேக்க நாட்டுக்கு, முடிசூடா மன்னன் போலிருந்து வக்காசாக்ரடஸ் இறந்து போனதற்கு, பித்தன் கொள்ள வேண்டி—உள்ளே பார்ப்பவர்கள் உள்ளனர்—அரசாள்பவர்களின் ஆதரவு கிடைக்கும்—அரசு மன்றத்திலேயே இடம் உண்டு—இனி, கிரேக்க நாட்டிலே, நாம் ஓர் பிரமுதர் ஆகலாம், இவ்வளவு வசதியும், அந்த ஆசாமி ஒழிந்ததால் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இதை எண்ணி மகிழ வேண்டிய வேளை இது—இந்த மெலிடஸ், பையக்காரன், ஏதோ பிரசுரம் பாய்க்குகிறான்" என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

மரக் சென்றுகொண்டிருந்தான். எதிரே வந்த ஒரு அடிமையைக் கண்டு, "ஏ! உன் அஜமானர் விட்டல் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டான்.

"இருக்கிறார்"—அவன் சற்று அலட்சியமாகவே பதிலளித்தான்.

"என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்?"—அனிடஸ் கேட்டான்.

"தன், ஓர் புதலியின் உயிர் துடிப்பது கண்டு, கோவெனக் கதறுகிறான்.

சதிகாரர்கள் திண்டாட்டம் புதிய சக்தி பிறந்தது

நிக் கொண்டுருக்கிறார்" என்று பதிலளித்துவிட்டு, அவசரமாகச் சென்று விட்டான்.

காதல் கை கூடாவிட்டால் கன்னியரின் உயிர் துடிக்கும், என்ற ஒரு கவிதை, அனிடசின் நினைவிற்கு வந்தது. நண்பனின் மகளுக்கு இந்த கோயாகத்தான் இருக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டு, அங்கு சென்றான்—ஆனால் அங்கு சென்ற பிறகு, அனிடஸ், மெலிடஸ்தான்!

அழகிய இளங்கை! அவளுடைய மண்டையிலிருந்து இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது. தூய வெண்ணிற ஆடை பழுவுது, இரத்தப்பயமாகக் கிடந்தது. கண்முடிக்கிடந்தது, உயிர் போகவில்லை—ஆனால், மிக ஆபத்தான நிலை.

"அருமை மகளே! ஐயோ! அருமை மகளே!" என்று கதறித் கொண்டிருந்தான், சிமான். வேலை யாட்களும், நண்பர்களும், அனிடசை சுற்றி இருந்தனர். அனிடசை சிமான் பாக்ககவிலை.

ஒரு வேலையானே கேட்டான் அனிடஸ், என்ன நடந்தது என்று. "மாடியிலிருந்து விழுந்து விட்டார்கள்—கிண்பம்மா!" என்றான் வேலையார்.

"தவறி.....?" என்று கேட்டான், அனிடஸ்.

"வேண்டுமென்றே. சாக வேண்டுமென்று தீர்மானித்து. உயிரைப் போக்கிக்கொள்ளவே, யாடியிலிருந்து கிழே விழ்ந்தார்கள்." வேலையார் விளக்கினான்.

"ஏன்?" என்று கேட்டான் அனிடஸ். வேலையார் பதில்கூறுவதற்குள், "காதல் விஷயமா?" என்று மற்றோர் கேள்வியைச் சேர்த்தான்.

"யாரப்பா நீர் பையக்காரராக இருக்கிறீர்—காதலார்—காதல்—சாக்ரடஸ் இறந்த சேதி கேட்டது, மனம் உடைந்துபோய், அப்படிப்பட்ட உத்தமரைக் கொன்ற, நாட்டிலே இனி உயிரோடு இருப்பதே தவறு என்று தீர்மானித்து, கிண்பம்மா, தன் உயிரை பாய்த்துக் கொள்ள, இப்படிச் செய்து விட்டார்கள்" என்றான்.

அந்தப்பேச்சு, அனிடசை, மெலி

டச்சாக்கிவிட்டது. சாக்ரடஸின் மரணம், இவ்வளவு பெரியவன அதிர்ச்சியை உண்டாக்கி விட்டதா! ஒரு பெண், தன் உயிரைத் துருட்டுவது மதித்துவிட்டாள்—உத்தமன் இறந்தான், உலகிலே இனி நானும் உயிர் வாழேன் என்று கூறினான்.

அனிடசுக்கு, அங்கு நிற்கவும் பயமாகி விட்டது. மானிகையை விட்டுக் கொட்டி அனிடசைச் சாக்ரடஸ் துரத்தலானார்.

அனிடசாயி! அக்ரடா!—என்று பேசும் மக்கள். அரசாங்கத்தினர், அரசா! அறிவினைக் கொண்டு செய்து விட்ட அக்ரடா மக்களாக—என்று கண்டனக்குரல்.

பொறுமை பிடித்தவர்கள்—வஞ்சகர்கள்—கொலைபாதகர்கள்—என்ற குடான சொற்கள்.

"சதிசெய்தனர், சாக்ரடசைக் கொல்ல—அந்தச் சண்டாள மெலிடசும் அயோக்ய அனிடசும் செய்த சதி இது"—யாரோ விஷயப் பித்தவர்கள் குற்றம் சாட்டியே பேசலாயினர்.

"சாக்ரடஸ்காரரின் கைப் பாவங்கள்." —"நீருருவன் இதிலாகப் பேசலானான்.

"இந்த அக்ரடத்தைச் சகித்துக் கொண்ட நாயி?" யாரோ ஒருவன் கேட்கிறான்.

"நாயி? பரக்கட்டைகள்—மண் பொய்கைகள்! பாய்சிப்பிண்டங்கள்—மக்களில் பதர்—நன்றிக்கட்டைகள் கள்—நாயி, அனிடசா! அல்ல! மிருகம் கூட அல்ல. மிருகமும், தன் தாய் தந்தையரைத் தாக்கு. மிருகத் தையோ, வேட்டைக்காரனைப்போ, திருப்பித் தாக்கு. நாய் அதனைவிட இதிலான குணமுள்ளவர்கள், நமது நாட்டு ஒப்பற்ற ஞானியின் உயிரை, உலுத்த சிலர் போக்கச் சதி செய் தனர்—நாய்வாய் முடிக்கிடந்தோர்—என்று கோபமாகவே இருவன் பேசலானான்.

அனிடசுக்குப் பயம் அதிகரித்து விட்டது. மெலிடசைக் கேவி செய் தோர்—இப்போது, நமது நிலை என்ன, என்று எண்ணியபடி, ஓட்டம் பெருகையாக, அந்தப் புதிய சக்திக்கு, விட்டுச் சென்றான்—மெலிடஸ் சாக்ரடசைக்கு இருந்ததைவிட அதிக

போலவே அனிடசும் அலைந்தான், திரிந்தான், எங்கு சென்றுதான், சாக்ரடஸையே கண்டான். அவன் மனம் குழப்பிவிட்டது.

சாக்ரடஸ், குற்றம் செய்தான்—கிரேக்க நாட்டு வாலிபர்களின் மனத்தைக் கெடுத்து, மழையடிக்களைப் பாழ்படுத்தி, மதத்தின் மண்புகளை நாசாக்கி, கடவுள் உணர்ச்சியை உருக்குலைத்தான், எனவே, கிழி கொடுத்துச் சாகடிக்க வேண்டும் அந்த விதண்டாவாதக்காரனை, என்று அறமன்றத்திலே பேசுவார்கள், சாக்ரடஸின் செல்வாக்கைக் கண்டு மனம் புழுக்கி, அவன் இருக்குட்டும் தகைள் ஆதிக்கம் பரவ வழி இல்லை என்று எண்ணி, சதி செய்தவர்கள், யாவரும், சாக்ரடஸ் பிணமான பிறகு, பெரும் பித்தி அடைந்தனர்.

சாக்ரடஸ் உயிரோடு இருந்த போதாவது, என்றோர் அனிடசும் அச்சம் இருந்தபோதிலும், போலிக் கெளரவம் காட்டுவதற்காக, அவனைப் பற்றி அலட்சியமாகப்பேசினர்.

சாக்ரடஸ், மனம் கலக்காமல், விஷத்தை உட்கொண்டு உயிர் குற்றப் பிறகே, அவர்களின் அச்சம் ஆயிரமடங்கு அதிகரித்து விட்டது. சாக்ரடஸிடம் பக்களுக்கு எவ்வளவு அன்பு இருந்தவந்தது என்பது மிக விளக்கமாகத் தெரியலாயிற்று. சாக்ரடஸின், பரிதாபகரமான முடிவுக்கு யாரார் காரணமோ அவர்களைத் தற்கள் கோபப் பார்வையிலேயே சுட்டுச் சாப்ப லாக்கிவிடக் கூடிய அளவு ஆத்திரமுற்று மக்கள் இருக்கக்கூடாது—மருண்டார். சாக்ரடஸ், இறந்தது தன்னைக்கே பெரும ஆபத்து என்று எண்ணினார். ஏன் செய்தோம், திய காரியத்தை? ஏன், சதி செய்தோம், சத்புருஷன், விவேக, ஞானவான், அறிஞன், என்று மக்கள் மனப்பாசக் கூறுகிறார்களே, அப்படிப்பட்ட வரை அழிக்க, நாம் ஏன் முனைத் தோம்—என்று சதி புரிந்தவர்களே எண்ணினார். பயமும் துக்கமும் பிடித்தாடிற்று அவர்களை. சாக்ரடஸின் மரணப்புதியேதோர் சக்தியை மூழ்பி விட்டது. அந்தப் புதிய சக்திக்கு, சாக்ரடசைக்கு இருந்ததைவிட அதிக

புதியதோர் படைவரிசை எழுந்தது புரட்டர் கொட்டத்தை அழிக்க முனைந்தது

செல்வாக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. வயலோரம், வாய்க்கால் பக்கம், பூர்வோட்டம், கடைவீதி, வீணைபாட்டு மாதானம், சிலப்பக்கூடம், காளியக் கர்த்தர்களின் வீடு, ஓசியர் இல்லங்கள், நீராடுமிடங்கள், சிற்பிகளின் செயலிடங்கள், எங்கெங்கு, சாக்ரடின் படை வரிசை!

“மெலிடஸ்! அனிடஸ்! அந்த மாபாசிகளின் வேலைதான், இந்தக் கொலை!” — என்ற குரல் கிளம்பலாயிற்று.

“வயது எழுபது. வாழ்க்கை முழுவதையும், பக்கள் நலனுக்கே செலவிட்டார். செல்வம், சுகம், அந்தஸ்தும், எதையும் நாடாமல் உழைத்தார். கிரேக்க நாட்டுக்கு அறிவுப் படை திரட்டித் தந்தார். அவருக்கு நாடு, தந்த பரிசு, ஸ்தூபி, விவேகக்கு விஷமூட்டினோ! வீணைசொருடைய விபரீத மனப்போக்கை அறியாமல், பேரறிஞனைப் பிணைக்கிவிட்டோம். மதத்தைக் கெடுக்கிறார் என்று மடைத்தனமாக நம்பி மனிதருள் மாணிக்கத்தை மாய்த்துவிட்டோம். அறிவு தந்தவனை அழித்தோம். அன்பு தந்தவனைக் கொன்றோம்.” என்று பக்கள் சோகித்தனர். சோகத்தில் மக்கள் ஆழ்ந்திருந்ததால் தான், மெலிடசர், அனிடசம் தப்பினர்—இல்லையேல், அன்றே, அவர்கள் பிணைக்கி இருப்பர். சில நாட்கள் உயிரோடு விட்டுவைக்கப் பட்டனர்—நடைப்பிணைக்கப்பட்டனர்.

மெலிடசம் அனிடசம், பயத்தை ஒருவாறு போக்கிக் கொண்டு, மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பண அதிர்ச்சி அடங்கிவிட்ட பிறகு தங்கள் நிலைமை சரிப்பட்டுவிடும் என்று எண்ணினர்—ஏமாந்தனர். பண அதிர்ச்சியோடு, நின்றுவிடவில்லை. மக்கள் மனதிலே, ஆழப்பதித்துவிட்டது அந்தச் சப்பவம். துக்கம், வெட்கம், கோபம், ஏதாவதுசெய்தாலொழிய அடங்காது ஆத்திரம் என்ற துடிப்பு, இவ்வளவு, மக்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடவே, அவர்கள், புயலாயினர்.

சாக்ரடின் நண்பர்கள்—கடைசி

நேரம் வரையில் அவருடன் இருந்தவர்கள்—அவர் பழி மாவற்றவர் என்று வாதிட்டவர்கள்—அதன் மத்திலே அவர் சார்பாகப் பேசினவர்கள்—ஆகியோரைக் காணும் போதெல்லாம், மக்கள் வெட்கமுற்றனர்; இந்த அறிஞர்களின் உரையை ஏற்க மாறுத்தோர, மாபாசி மெலிடசின் மொழியை நம்பி, மோசம் போனோர், என்று உள்ளம் உருகி உரைத்தனர்.

“நடந்தது நடந்துவிட்டது, இனி என்ன செய்வது?”—என்று சோகத்துடன் கூறினர்.

“இனி என்ன செய்வது? இந்த அக்ராதத்தை துணிந்து செய்த சாக்ரட மெலிடசையும் அனிடசையும்,.....” என்று துலக்கினான், யாரோ ஒருவன். “ஆமாம்! கொல்ல வேண்டுமே!” என்று பலர் கூவினர்.

“மெலிடஸ்! அனிடஸ்! பிடி! அடி! விடாதே! கொல்லு!”—ஆதென்ஸ் நகரிலே இந்த முழக்கம் கிளம்பி, வேகமாக வலுவடைந்தது.

சாக்ரடஸ் மாசற்றவர்—மதிவாணர்.

“அவர் மதத்தைக்கெடுக்கவுமில்லை—மக்களைத் தவறான வழியில் கொண்டு செல்லவுமில்லை.

மதத்தின் பெயர் கூறி நம்மைச் சிலர் கெடுத்துவந்தனர்—சாக்ரடஸ்,

இந்த உண்மையை நமக்குச் சொன்னார்.

சிர்தனையைக் கௌறினார்—சொந்தப்புத்திய எந்தப்பத்தியையும் விட பேலானது என்று சொன்னார்.

அவருடைய உள்ளம் தூய்மையானது—பேச்சு, பெரும் அறிவு விரந்தது.

புரட்டர்களை அவர் அப்பலத்துக்கு இழுத்தார். மதப்போர்வையாளர்களைத்திறைவைத்தார், ஞானிகள் என்கூறி மக்களை ஏய்த்து வந்த அஞ்ஞானிகளை அவர் விரட்டினார்.

குருடர்கள், குருட்டறிவினர் என்பதை விளக்கினார்.

உன்னை உணர்! உண்மையைநாடு! உள்ளத்தைத் தூய்மையின் இருப்பிடமாக்கு! ஆராய்ந்துபார்! அறிவைப்போற்று!—என்ற அறவுரைகளை நாக்கு அளித்தார். அப்படிப்பட்டவரை, அறிவினிகளான நாம், நன்றிகாட்டத் தெரியாத நாம், நயவஞ்சகர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு, நஞ்சிட்டுக் கொன்றோம்.” என்ற பேச்சு, ஆதென்ஸ் நகரெங்கும் எழலாயிற்று.

நயவஞ்சகர்களான மெலிடசையும் அனிடசையும், கொன்றாலன்றி ஆத்திரம் அடங்காது என்று கூவினர் மக்கள்.

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

பல அறிஞர்களாலும், பத்திரிகைகளாலும்
மிகச்சிறந்த தூல் எடைபுகழப்பட்ட

கார்ல் மார்க்ஸ்

ஆசிரியர்.

எஸ். சதாசிவம்

என்னும் தூல் விற்பனைக்குத் தயார்

தனிப்பிரதி ரூ 1-0-0

விற்பனையாளர்களுக்கு 20% கழிவு

இன்பவாழ்வுப் பதிப்பகம்

ஆர். எஸ். புரம்.

கோயமுத்தூர்.

END OF
ISSUE